

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV.

ZATURDAG den 30sten DECEMBER, 1826.

N. 52

Gebruikt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. M. LEE

WY PAULUS ROELOFF CANTZLAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zee-magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen salut! doen te weten:

Dat er, ten gevolge van nadere aanschrijving van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien, moet worden bepaald zoo als bepaald wordt by deze.

1. Dat alle legessen en emolumenten die vermeld staan op het veranderde en by besluit van den Raad van Politie dd. 31sten October dezes jaars gearresteerde tarief van emolumenten en legessen, niets anders dan gelykelyk in de verhouding van 26 2-3 stuivers Nederlandsch of f1. 33 1-3 centen per pezo van achten, de munttaal waarin dezelve op het als nog bestaande maar niet ultimo dezer maand te vervallen tarief gesteld zyn, mogen berekend en gevorderd worden, zoo als het op dat veranderde en herdrukte tarief provisioneel achter de by het arresteren daarvan gemaakte herleiding, dewelke voor zoo ver dezelve veranderd wordt voor vervallen wordt gehouden, zal worden bekend gesteld.

2. Dat alle legessen op paspoorten aan vertrekkende passagiers met ultimo dezer afgeschaff worden, onverminderd nogtans de verplichting van elk vertrekkende passagier om zich tot zyn vertrek met een paspoort op een behoorlyk zegel geschreven te voorzien, zonder eenige andere betaling dan van het zegelregt.

Gedaan op Curaçao den 27sten December 1826, het veertiende Jaar van Zyners Majesteits regering.

(w. g.) **CANTZLAAR**.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) **W. PRINCE**, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao dato tussupra.

(w. g.) **W. PRINCE**, Gouv. Sec.

REGLEMENT op de invordering der belasting op vaste goederen en eigendommen als mede van hoofdgeld van Slaven, geheven by Publicatie van Gouverneur en Raden van Politie van den 16den November 1826.

Art. 1.

De eerste aangifte van alle vaste of onroerende goederen, en eigendommen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden, als mede van slaven, geschiedt door de respectieve eigenaars of administrateurs daarvan voor eene Commissie door den Gouverneur daartoe te benoemen.

Art. 2.

By het doen der voormelde aangifte zullen de koopbrieven der onroerende goederen en naamlýsten der slaven door de respectieve eigenaars of administrateurs aan de Commissie worden overgelegd.

Art. 3.

De eigenaars of administrateurs van onroerende goederen en slaven dewelke in gebreken blyven de voormelde aangifte met overlegging der koopbrieven der goederen en naamlýsten der slaven, binnen den daartoe bepaalden tyd, aan de Commissie te doen, zullen ten behoeve van de koloniale kas verbeuren het bedrag der belasting over den termijn of de termýnen waarin het rezuyn van aangifte heeft plaats gehad, bo-

ven en behalve de gewone belasting dewelke buiten die aangifte ingevolge andere documenten of vroeger opgaven of wel op zoodanige andere wýze als zulks best geschieden kan, zal worden bepaald en waaraan de belastingschuldigen zich, zonder regt van tegenspraak, zullen moeten onderwerpen zoo lang zy in het doen dier aangifte nalatig blyven; onverminderd zoodanige andere maatregels als welke naargaans mogten worden noodig geoordeeld.

Art. 4.

De belasting op onroerende goederen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden zal geheven worden van de waarde daarvan, welke onveranderlyk daarvoor zal gehouden worden te zyn een derde van de drie laatste koopschatten by elkander genomen zonder eenig aftrek van de bedragen der inventarissen van de plantagien of tuinen.

Art. 5.

Van de alzo ingevolge het laatst voorgaande artikel bepaalde waarde der plantagien en tuinen, zal er een derde worden afgetrokken als een equivalent van het bedrag des inventaris en van de andere twee derden zal de belasting betaald worden.

Art. 6.

De belastingen op vaste goederen en slaven zullen in drie maandelýske termýnen, telkens een vierde gedeelte van het verschuldigde over een geheel Jaar binnen acht dagen na het verloop van kwartaal, moeten worden betaald.

Art. 7.

De aanslag geschiedt Jaarlyks uit en ingevolge het register of de registers hetwelk of dewelke van de onroerende goederen en slaven ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien zal of zullen worden aangelegd en gehouden.

Art. 8.

Jaarlyks voor het einde der maand January zal er aan ieder belastingschuldigen, eenen ten Raad Contrarolleurs kantore geregistreerde rekening van den aanslag over het geheele Jaar worden bezorgd, waarop de betaling op en binnen den by het 6de artikel bepaalden tyd, zonder verdere aanneming daartoe, zal moeten geschieden, tegen kwitantie daarvoor op de voormelde rekening, dewelke telkens moet worden overgelegd.

Art. 9.

De eigenaren of administrateurs van slaven zullen gehouden zyn Jaarlyks tusschen den 2den en 8sten January aan het Raad Contrarolleurs kantoorschriftelyke opgaven by namen te doen van de kinderen door bunne slavinnen verwekt; zoo wel als van de slaven die door hen in het afgelopen jaar gekocht, verkocht of veralieneerd zyn, met vermelding der namen van de genen die bezitters van de veralieneerde slaven geworden zyn, ten einde daarvoor belast of ontlast te worden; op verbeurte, in het eerste geval, van het bedrag der belasting over een geheel jaar, buiten en behalve de gewone belasting, en in het andere geval, van alle regt van afschrijving of vermindering der belasting over het loopende jaar wegens overlyden of aliënatie van eenig slaaf.

Art. 10.

Alle aangiften van slaven zullen niet eede moeten bekrachtigd worden, wanneer de Gouverneur mogt noodig oordeelen zulks van de aangevers te doen vorderen.

Art. 11.

De belasting op veralieneerd wordende onroerende goederen neemt aanvang ten laste van den nieuwen eigenaar met het

kwartaal volgende op dat, waarin het transport daarvan zal zyn gedaan, daarom zal de veralieneerder aansprakelyk zyn en betalen moeten de belasting tot en met het einde van het kwartaal in welk het transport geschiedt.

Art. 12.

Niet alleen onroerende goederen en slaven, maar ook alle roerende goederen van den eigenaar der onroerende goederen en slaven zyn ten allen tyde aansprakelyk voor de op de onroerende goederen en slaven verschuldigde belasting, niettegenstaande eenige ten aanzien derzelve aan te gaan accoorden, contracten of te verleenen transporten of hypotheeken.

Art. 13.

Geene onroerende goederen zullen mogen worden getransporteerd of verhypotheked, alvorens dat de eigenaar of administrateur daarvan de door hem verschuldigde belastingen op onroerende goederen en slaven ten volle zal hebben afbetaald, van betwelk aan de Raden en Secretaris voor dewelke het transport of hypotheek gepasseerd wordt, bewys zal moeten worden gegeven door vertooning van de kwitantie deswrege, waarvan op het transport of hypotheek melding zal moeten gemaakt worden.

Art. 14.

In geval van splitsing van eenig onroerend goed, het zyn huis, gebouw of gronden, en wel namelyk door verkoop of aliënatie van eenig gedeelte van het geheel, zal de koopschat van het verkochte of veralieneerde gedeelte afgetrokken worden van de, ingevolge het 4de artikel, bepaalde waarde van het geheel, en zal de eigenaar van het alzo gesplitste onroerend goed, ontlast worden voor den koopschat van het daarvan afgescheiden gedeelte, zoo nogtans dat wanneer de koopschat van het afgescheiden gedeelte meer bedraagt dan de helft van de aangeslagene en bepaalde waarde van het gesplitste goed, in dat geval de aangeslagene of bepaalde waarde van het gesplitste goed zelve nimmer voor minder dan de helft zal verminderd worden, het zyn dat er na dié plaats gehad hebbende vermindering tot de helft toe, al of niet eenige splitsing meer mogt geschieden; zoodanig dat de eigenaar van een gesplitst onroerend goed welks aangeslagen of bepaalde waarde reeds door dié splitsing tot de helft toe is verminderd geworden voortdurend van de andere helft de belasting zal blyven betalen, om het even of het goed daarna wederom al of niet eenige splitsing ondergaat; terwyl de gene die eigenaar van eenig aldus afgescheiden deel geworden is, zal worden aangeslagen voor en belast worden met den koopschat van het in eigendom verkregen gedeelte om daarvan de belasting te betalen van het begin af aan van het kwartaal eerstvolgende op dat in welk de aangifte van de koop en verkoop of aliënatie ter Secretary van den Raad van Politie zal zyn gedaan; en zullen de belanghebbenden binnen veertien dagen na de voormelde aangifte ter gemelde Secretary, ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien ook aangifte der tusschen hen plaats gehad hebbende transactie moeten doen, op pene dat de veralieneerder zal gehouden zyn de belasting van de volle aangeslagene waarde van zyn onroerend goed te betalen en dat de gene die eigenaar van eenig gedeelte daarvan geworden is, het dubbel der belasting van den koopschat van dat gedeelte zal moeten betalen over de termýnen gedurende welke by in gebreken mogt zyn geblyven de

REPUBLIC OF COLOMBIA.

Simon Bolivar, President Liberator of the Republic of Colombia, &c. &c. &c.

Colombians!—It is now five years since I left this capital and led the liberating army from the banks of the Cauca to the silvery top of Potosi. At the shade of your standards a million of Colombians and two sister Republics have obtained their liberty—and the whole world of Columbus has shaken off the Spanish yoke—behold the result of our absence.

Your evils have called me to Colombia: eager to devote myself to the will of the nation, I shall adopt its code—yes as a sovereign code and consequently perfect.

The vote of the nation has forced me to take charge of the supreme command, which I most strongly detest, as it renders me subject to the epithet of ambitious, and leads to the supposition that I aspire to the crown. Avenant the thought I does the world suppose me as void of common sense, as to contrive at my own degradation? who doubts that the title of Liberator is by far superior to the dignity of the throne?

Colombians!—I again consent to grasp the reins of magistracy, weighty and difficult as the task is—so my voting differently would in a moment of jeopardy be deemed cowardice and not moderation. I am however determined to withdraw, as soon as the law and the people have recovered the sovereignty. You will then permit me to serve you as a private soldier and a true Republican—as a citizen armed in defence of the brilliant Trophies of our victories—your rights.

Government Hall, Bogota, 23d November 1826.—16.

BOLIVAR.

Simon Bolivar, President Liberator, &c. &c. &c.

Taking in consideration:

1. That I have been elected, by the people of Colombia, President of the Republic.
2. That I was called by the Senate to take my oath as President.
3. That I am solicited by all parties, as a common umpire to settle their differences.
4. That civil war rages at present in Maturin and Venezuela.

I do hereby decree:

1. That the departments of Maturin, Venezuela, Orinoco and Zulia are from this day under my immediate command.
2. That all claims from the cantons, provinces and departments are to be directed to my General Secretary's Office.
3. That from the moment the competent authorities shall have received this Decree, they shall obey no other supreme authority but mine.
4. That all hostilities shall forthwith cease between the contending parties.
5. That on my arrival at the capital of Caracas, the electoral bodies shall be convened, and they shall express themselves as regards the epoch and the place—and the means to be adopted for assembling the grand national Convention.
6. That my General Secretary is charged with the execution of this Decree.

Head quarters of the Liberator, Maracaybo, 19th December 1826.—16.

SIMON BOLIVAR.

By command of the President Liberator,
The General Secretary of State of H. E.
J. R. REVENGA.

FROM 'EL COLOMBIANO.'

Caracas, November 29.

MEXICO.

Letters received from American citizens at Vera Cruz, state that the commander of the Mexican navy (commodore Porter) is proceeding harmoniously in organizing the naval forces of the country. By a treaty between the Republics of Mexico and Colombia, (anterior to the treaty of Panama, to which they were parties,) it appears to have been arranged that he is to be commander of the navy of both countries when combined: so that he may be at sea with a large force, even before the League among the four Republics, agreed to at the assembly of nations at Panama, goes into effect.

ENGLISH PAPERS.

His British majesty's packet Sphynx, arrived at La Guayra on the 25th instant, bringing London Journals to the 19th of October.

There is a strong probability, says one of these

papers, that a rupture between Turkey and Russia is likely to take place as some misunderstanding has already arisen between these powers upon some important points of negotiation. One hundred thousand Russian soldiers were ordered to hold themselves in readiness, should their services be required.

Mr. Canning had arrived in Paris, where he was entertained with a splendid dinner, given on the 19th September, at which he was met by all the diplomatic corps then in that city; and a report was at that time in circulation in London, that on the 4th October, Mr. Gallatin, the American minister, would proceed to Paris, to have a conference with Mr. Canning, which was supposed to be in consequence of his having received a dispatch from his government.

A dreadful fire had almost reduced to ashes the beautiful town of Constantinople; the number of buildings consumed at the latest date is estimated at six thousand.

FROM THE MEMORIAL DE VENEZUELA.

Caracas, December 10.

(AURORA AND FRANKLIN GAZETTE.)
Philadelphia, Saturday morning, Nov. 4 1826.
No. 2667.

Bolivar as a patriot general has called forth the applause of admiring nations, and all will regret if his defects as a statesman tarnish the laurels so gallantly earned by years of toil and danger. His project of a constitution for Bolivia presents many objectionable points to those who enjoy the advantages of our form of government; and we cannot refrain from expressing surprise, that one who had contended so long for the equal rights of man, should have entertained so limited and circumscribed a view of this unchangeable and glorious principle.—Hereditary monarchy is among the most prominent and objectionable features of the dynasties of the world. To this may be attributed many of the evils under which Europe now labors; yet Bolivar, in framing his constitution, has invested the President with powers little short of those possessed by the most arbitrary potentate. It is expressly declared that "the President is the chief of the administration of state, without responsibility for the acts of the administration." The whole of this responsibility rests upon the Vice President, and the three Secretaries of State.

He holds his office for life, and appoints his successor, the Vice President nominated by him and approved by congress, being the acknowledged heir apparent.

He then adduces the experience of Hayti as evidences of the advantages that result from a president for life, and supports his proposition that the president shall have power to appoint his successor, by an allusion to our practice in this respect. "The government of the United States," he says, "has lately observed the practice of appointing the chief minister to succeed the President. Nothing is so convenient in a Republic. The idea has powerfully possessed my mind, and I have established it as a law."

The great body of the citizens have nothing more to do with the government than to choose electors. Insanity, fraudulent bankruptcy, conviction in a court of justice, habitual drunkenness, gambling and mendacity, deprive a man of the right of voting for electors.

Every ten citizens choose an elector, who holds his office four years. In January of every year, the electoral corps of each province meet in the capital of that province, and there choose the members of the three legislative chambers.

Thus the power of the people is needlessly frittered away by transferring it every four years to a body of electors: an economy which cannot be reconciled with the good sense and patriotism heretofore displayed on all occasions by this distinguished man.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Oct. 13.

The Colombian Loan.—It will be observed that there was a great advance yesterday in Colombian Bonds. We felt it our duty in yesterday's Times to caution the public with respect to those rumours afloat, whose tendency is to increase the value of those instruments; and we now repeat the caution. We bring no charge against any man; but some circumstances have come to our knowledge which may be usefully communicated to the public. A gentleman had

the courtesy yesterday to show us a written order from M. Hurtado, the Colombian minister, to effect an insurance on a shipment of dollars to the amount of 150 000 sterling. M. Hurtado must have received the dispatch on which this order was founded either on Saturday or Monday last, for we cannot learn that there have been any arrivals from Carthagena since the last of those days. The sum to be insured is very considerable. The credit of his government is involved in the arrival of the cargo, or in the forthcoming of an equivalent for it, if it should be lost; and yet more than two days are suffered to elapse at this dangerous season of navigation, before application is made to effect the insurance, for M. Hurtado's letter is dated yesterday morning. The circumstances altogether appeared to be the most respectable brokers singular, that they, for a long time, declined to underwrite. It is asked, why it is that, in a matter of such importance, M. Hurtado, who is in town or its neighborhood, has not himself applied directly to some of the insurers, instead of employing an agent, who has, of course, nothing to produce but a written order, unattended with any explanation or naturally asked for in the present state of Colombia? Actuated by this and similar reasons, the underwriters, up to nearly four o'clock yesterday, had declined the insurance; but about half an hour before the close of business, the policy was opened at 40. premium, with a condition to return 35, if (and this seems a curious condition) the ships shall arrive without any specie at all. The sum underwritten amounted, it is stated, to about 30 000.

Under these circumstances, we think that M. Hurtado owes it to his own personal character, as well as to the credit of his government, to give a full explanation of the causes which have induced him to delay for more than two days, the completion of the insurance, especially when he must know that extensive speculation is going on under the sanction of his name.

There are persons, we may observe, who would not attach implicit confidence even to the circumstance of an insurance actually effected, because they argue that great advantage might be taken of such a transaction at very trifling loss; but on this point we will not touch. We will take it for granted that M. Hurtado would not effect any but a bona fide insurance on a real security; but we must repeat, that, in order to preserve that unimpeachable purity of reputation which belongs to a government officer, he should not delay for one moment to take every step that may silence even the most malignant.

Meanwhile, till the explanation shall appear, we have nothing further in the way of intelligence, except the following extract of a letter, dated Carthagena, the 29th of July, which seems to give a different complexion to the state of Colombian finance:—

"This government is taking all the means which are within its reach to secure the interests of the foreign debt, but those measures cannot be put in force until the end of October. Therefore, until January next, no money will be received in London for the payment of the interests due in July, 1826, and those of January, 1827; but, in the meantime, this government is authorised to negotiate in London the money. The law of public credit which is in force, will secure the credit of the Republic, provided the Republic can procure the necessary funds for the payment of the foreign debt." —Times.

Since the above was written, we have made inquiries, and find that M. Hurtado has been out of town since Monday morning. This circumstance throws an additional mystery over the whole affair — Globe.

Huuld Ontvangers Kantoor,
den 15den December 1826.

Op last en van wege het Gouvernement worden de Landsdebiteuren voor het laatste in dit jaar opgeroepen en ernstiglyk aengemaand, om, al de reeds vervallende vóór en op ultimo dezer maand nog te vervallende Admissies voor gekochte Producten, Beestialen enz: Rekeningen van Recognitie, van Interest der uitstaande Hypotheken, van Hoofd & F-milie gelden, van Belasting op de Grunverpreide Gronden en voorts alle andere Landpretentien op dit kantoor ten hinnen laste vervallen, te komen sfordalen vóór of aiterlyk op den 30sten dezer maand.

De genen die verzuimen moeten, sich deze waarschoewing ten oatte te maken, zullen het ongenoegeen hebben van, al zeer vroeg in het seutsande jaar, door den Raad Fiscaal tot de sfdoening hunner schuld vervolgd te werden.

De Hoofd Ontvanger dezer Kolonie,
C. L. VAN UYTRECHT.